

Tóth Sándor

Prognózis

bekászáldott néhány felhő
tíz perc alatt fehér a táj
kószából aztán sebes széllel
fagyosan szállt tovább

ennyit a helyzetjelentésből
a helyszínt ilyenkor benépesíti
sok didergő éhes madár

naponta fák szürke közén
még söpröget csontkarral
a reggel

tél ez bárhogy varázsolnád
leskelő szemekkel

egy-egy hirtelen változás
mégis deríthet még reményt
fehérből másnap átlép titokban
a tavasz átadva névjegyét

ami történik növények
mozgása tél tavasz között
fák törzsén ahol a lábbon
kőrmoha-ívre szeretet költözött

vágyban az érzés hogy körülfog
legyen irány teljesebb világra
észak dél kelet nyugat
ide feszülő szívében a
tisza megbánás védhatára

ne érjen csápoló pokol nyelve
Cerberusé a kapuban
estből ha szól a Megbocsátó
hajtsd meg fejed alázatosan

Nyírfagyász

Hopkins* fájdalomával
lélektérben könnyet hullatok
megtartó erő veranda-szögletéből
lassan elhagyott

tegnap még felhőknek
intett ma törzsébe temetve
nyugszik a fátyolos nyírfa

hosszú koporsó jeltelen virággal
bokrok gyászolják este holdvilággal
míg kitűzik lámpáikat
a csillagok

gyertek le fák szemközti béréről
kettős sorokban rendeződve
álljatok őrséget e helyen

kidöntötték az ártatlan élőt
a miéltre néma jelenlét legyen
a válasz susogás helyett is
gyökerek fohásza fölfelé
hol lombokban rejtezve
muzsikál az élet

de folyton követi már
a gyászzenéket

***

---

* Gerard Manrey Hopkins XIX. századi angol költő, a „természet szerelmese”